

Barraques i conjunt d'enginyeria en pedra seca a can Nicolau

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Can Nicolau. 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS.
Emplaçament: Can Mitjans.

Coordenades:

Latitud: 41.33979
Longitud: 1.80836
UTM Est (X): 400297
UTM Nord (Y): 4577163

Classificació

Número de fitxa: 08013-226
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Estat de conservació: Regular
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00003

Fitxes associades:

[Can Nicolau](#)

[Camí de Santa Susanna i camí del Dret](#)

Autor de la fitxa: J.M. Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dv., 15/11/2002 - 01:00

Descripció

A sota la casa de Can Nicolau, i en un vessant pronunciat i a les immediacions d'aquest vessant, hi ha tot un conjunt de marges en pedra seca d'un interès indubtable. Per salvar el pas de l'aigua, el seu constructor va idear un petit pont que connectava un d'aquests

marges. A més dels marges es troben dos tipus de barraques: 1, una mica allunyada vessant amunt del conjunt, es tracta d'una construcció feta en pedra seca, adossada a la roca, que havia estat aprofitada com a paret en la seva construcció. És de suposar que el cobriment fos d'elements vegetals, encara que no es pot afirmar amb seguretat. El seu estat de conservació és dolent. -2, la segona, que es troba en molt bon estat de conservació resulta de gran interès per conservar tot un seguit d'elements de particular importància. Respon al tipus de barraca de planta aproximadament quadrada i coberta feta mitjançant aproximació de filades en maçoneria de pedra seca. Al seu interior, i com a mena de clau d'aquesta volta, hi ha una gran pedra o curull en la que per la part interior el seu constructor va dibuixar una gran creu amb un clar sentit de protecció. Té una porta allindada a l'exterior, i encara conserva en perfecte estat altres elements al seu interior, com a un petit rebost-fresquera per conservar aigua i menjar, i un dipòsit triangular excavat al terra, i completat per pedra, amb restes de calç per fer la mixtura dels components del "caldo bordolés".

Història

Per l'existència al seu interior d'un dipòsit per fer la barreja de la calç que s'ha d'afegir al sulfat de coure, es pot considerar que va tenir reformes amb posterioritat a l'any 1915. Aquesta barreja es feia d'acord amb la fórmula del conegut "caldo bordolés" que es va inventar cap al amb posterioritat a l'aparició del míldiu (1915), malaltia que ataca els pàmpols i, algunes vegades, els raïms dels ceps. La fórmula del caldo bordolés" al 2% o sigui 2 kg de sulfat de coure i 1 kg de calç per 100 litres d'aigua, requeria de la utilització de dipòsits per a fer la mescla, primer de calç i segon del brou (aquests es coneixien com els xups).

Bibliografia

XERCAVINS REQUESENS, Jordi (1989) "L'agricultura rubinenca. Notes històriques" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 17-37, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs.

